

En Jordi a l'Agrupació

El Grup d'Investigacions Espeleològiques de Granollers, passió i perseverança

Les primeres exploracions de cavitats subterrànies realitzades per membres de l'AEG cal cercar-les als anys seixanta. Hereus de les inquietuds científiques de membres de l'entitat –Salvador Llobet, Josep Estrada, Pere Font, Emili Ramon, entre d'altres – i fills de les noves corrents esportives de l'excursionisme, un grup de joves s'inicien al món de l'espeleologia.

Corren anys difícils a l'AEG; als problemes econòmics de l'època s'havia de sumar la situació política del moment, que exigia compensar amb una gran dosi d'imaginació i il·lusionisme les mancances existents. Els socis tenen poca activitat i moltes vegades la duen a terme de manera independent de l'entitat. Tanmateix, alguns joves de Granollers, d'una forma alternativa a l'entitat, feren algunes visites a avencs de Sant Llorenç del Munt.

Fou, però, l'any 1962 quan Miquel Llach, Antoni Pagés, Antoni Gómez Canela i Joan Maymó constituïren el Grup d'Investigacions Espeleològiques de Granollers, tot just després de realitzar un curs d'iniciació a l'espeleologia de l'Equip de Recerques Espeleològiques (ERE).

Al llarg d'aquests 45 anys d'història, els presidents que s'han fet càrrec de GIEG són: Joan Maymó, de 1962 a 1966; Jordi Safont, de 1966 a 1968; Francesc Boet, de 1968 a 1969; Alfons Garcia, de 1969 a 1979; Jordi Icart, de 1979 a 2000, i Toni Pueyo, que agafà el relleu de Jordi Icart i presideix la secció en l'actualitat.

Durant els primers anys de la secció s'adopta la Mare de Déu de Montgrony com a patrona del GIEG; s'exploren diferents avencs del Garraf, Sant Llorenç del Munt i l'Ordal, i s'alternen els sopars negres per escollir la pubilla i l'hereu de GIEG, amb els sopars més alternatius dels "Repel·lents", menys solemnes que els sopars negres.

La primera fita important, però, arriba amb l'exploració del Serrat del Vent, a partir de 1979. Aquestes exploracions s'alternaran, anys més tard, amb les del massís d'Ordesa i amb les de la Vall d'Aran. Va ser, precisament, a la Vall d'Aran on s'assoliria, no sense diversos anys de campanyes, la segona gran fita de la secció, el sistema de la Bargadera.

Dins de l'àmbit esportiu, i fora del camp de les prospeccions, l'any 1986 tres socis assolien els 825 metres de profunditat a l'avenc Cellagua de Cantàbria, fondària que només ha estat superada el 1998 per la primera de les dues expedicions realitzades per

Sortint de la cova de La Guilla (Cingles de Bertí), després dels treballs de topografia de l'any 1968.

membres de GIEG a la Gouffre Berger (-1.122 m).

El novembre de 1979 Alfons Garcia traspasà el relleu de la presidència del GIEG a un jove amb moltes inquietuds, Jordi Icart. Els seus inicis dins l'activitat espeleològica, però, foren l'any 1967 quan realitzà un curs d'iniciació a l'espeleologia organitzat pel GIEG.

Dels 45 anys d'història de la secció d'espeleologia de l'AEG, en Jordi Icart n'ha presidit 21. A més a més, l'any 1986 agafà el timó de l'AEG, fent-se càrrec de la presidència fins al 2004. Els primers anys del seu mandat a l'AEG foren decisius per a l'esdevenidor de l'entitat; tal com s'explica en d'altres articles, la compra de l'actual seu social de l'agrupa, comportà anys de dificultats econòmiques. En Jordi, però, tirà del carro amb gran entusiasme, fet que ha comportat que actualment l'AEG sigui de les poques entitats de la ciutat amb local propi.

Durant aquest període en va ser l'ànima màter. Animava els cursetistes a continuar a fer sortides; de seguida els proposava anar a fer exploracions amb els diferents grups del GIEG que anaven sortint, això sense perdre de vista que eren persones que acabaven de començar. També insistia en què la gent es formés cada vegada més. No parava de fer comentaris sobre els cursos de perfeccionament que la Federació feia a Cantàbria; organitzava jornades tècniques i de rescat. Tenia molt